

Skulle åter Riksdagen finna fördelaktigare att för Frövi—Falu-banan anslå ett visst kapitalbelopp att för en gång utgå, så får jag, under enahanda förutsättning som för mitt nyss anförda förslag legat till grund, hemställa:

att i stället för de föreslagna årliga bidragen en mot desamma ungefärligen svarande summa må anvisas att åt det för ifrågasvarande jernvägsanläggning sig bildande bolag utbetalas, sedan banan blifvit färdigbyggd och för trafik öppnad.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1870.

Rich. Ehrenborg.

N:o 79.

Af Herr J. E. Ericsson: Om förbud mot partihandel med brännvin på landet utan Konungens Befallningshafvandes tillstånd.

Sålänge hvarje kommun i landet har sig ålagdt att försörja sina fattiga, bör den hafva rättighet vidtaga sådana mått och steg, som den anser kunna i någon mån förekomma eller minska fattigdomen. Sorgligt nog har det i den ort, hvars representant jag är, visat sig, att bland orsakerna till fattigdomen är den fria partihandeln med starka drycker, med åtföljande olofligt krögeri, bland de större. Detta onda, som genom polisen å landsbygden ej kan förekommas, skulle, enligt min tanke, botas, om konsekvent hvarje kommun hade lika rätt att yttra sig, så hvad parti- som minuthandeln angår. Härigenom hade hvarje kommun för sig öppet välja hvad den ansåg för sig nyttigast vara, och intrång ej gjordes på någons frihet. Skulle ett så stort steg ej på en gång böra tagas, så borde åtminstone ifrågasvarande förbud göras hvad dylik försäljning i öppen salubod å landet beträffar. Den fria landthandeln urartar på många ställen till handel af starka drycker, då krogar deromkring uppstå som svampar ur dertill tjenlig jordmån. Mången till fattigdomen bragt har sagt mig: »att de som hafva makten i händer hålla oss starka drycker till handa för att genom vårt utarmande blifva än mäktigare, och sedan klaga de öfver det, som är deras eget verk, då vi blifva kommunen till tunga.» Bland tjenareklassen har jag träffat dem, som sagt sig vara villiga afstå flera procent af sin lön till betäckande af den minsk-

ning i statsinkomster, som till en början kunde yppa sig vid minskning i bränvinsförsäljningen. Genom den odling och hyfsning, som väntas såsom folkskolans frukter, borde väl detta onda botas. Att skolan är välsignelsebringande betviflas icke, men den motarbetas på ett sorgligt sätt af detta onda, som den skulle läka. Detta onda gör nemligen många föräldrar fiendtliga mot och oförmögna till barnens skolhållning och gör barnen otillgängliga för de goda lärdomar, som i skolan äro att inbemta. Lagstiftningen har redan till en del erkänt, att bränvinsförsäljning bör vara skiljd från landthandeln, enär den der ej får ske i minut eller i utskänkning, och synes att detta erkännande borde ske i sin helhet, eller genom förbud äfven mot partihandeln, hvilken partihandel dock kunde få utöfvas, om kommunen sådant medgifver. Lättare synes det för polisen blifva att vaka öfver lagens efterlefnad, om landthandlaren egde ingen rätt till försäljning af starka drycker, än om han eger någon slags rättighet härtill. Med anledning af hvad nu framställt är, anhålles att i lagen på något sätt stadgas förbud mot partiförsäljning af bränvin och andra spirituösa drycker å landsbygden af annan person än den, som af Konungens Befallningshafvande, efter kommunens i kommunalstämma medgifvande, härtill fått tillstånd; eller åtminstone dylikt förbud för den som idkar handel i öppen bod å landet.

Anhålles vördsamt om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 26 Januari 1870.

J. E. Ericsson.

N:o 80.

Af Herr A. Törnfeldt: Om upphörande af alla personliga och matlagsafgifter samt berörda afgifters öfverflyttning på andra artikels beivring.

I fornda tider, med mindre skilnad i förmögenhetsvilkor, kunde måhända någorlunda bära sig att lägga person och matlag till grund för beskattning, men hvart detta arf från den gråa forntiden leder i våra dagar är uppenbart. Med sådana beskattningsgrunder, som endast kunna upprätthållas genom de fattigare klassernas utslutande från lagstiftningen, skall samhället alltid hafva till venster en klass, som, för att uppehålla lifvet och erlægga pålagorna, måste tråla i hunger, nakenhet och